

lit. *klasje* „spic“, *lisje*, lit. *lišće*. Această trăsătură este caracteristică pentru dialectul vorbit în regiunea Kosovo-Resava¹.

De asemenea, prezintă interes păstrarea lui *l* final (la Cralovaț), ca element arhaic², în următoarele cazuri: *sol* „sare“, *pepel* „ cenușă“, *posal* „treabă“ etc. Este una din trăsăturile dialectului štokavian de tip vechi, dialect care se întinde de la gura riului Timoc spre sud, pe lângă Morava, până la Kosovo, Prizren, Sirinić³.

În morfologie semnalăm următoarele particularități.

Adesea la plural se constată întrebuițarea cazului general: *imam mnogo ovce* „am multe oi“, *bio sam kod ovce* „am fost la oi“, *kupio sam volovi za dobri novci* „am cumpărat boi pe bani buni“, *dajem seno ovce* „dau fîn oilor“, *s ovce idem u polje* „merg cu oile la cîmp“, *idem pored žene* „merg pe lângă femei“. La Petrovaselo, întrebuițarea cazurilor prezintă la singular următoarea particularitate: o parte dintre localnici întrebuițează dativul pentru genetiv, iar alții genetivul pentru dativ. Exemple pentru primul caz: *otišao sam k kući Jovanu Milinomu* „am mers spre casa lui J. M.“; *prodoh pored kući Milinomu* „am trecut pe lângă casa lui J. M.“; *dohodio* (în loc de *dolazio*) *sam k njemu* „am venit spre el“. Pentru al doilea caz: *ja sam rekao kid Marije* „eu i-am spus Mariei; *on je kazao mame* „el a spus mamei“; *dao je sestre knjigu* „i-a dat surorii cartea“; *on je kazao tebe* „el ți-a spus ție“; *mene sam kupio knjigu* „mi-am cumpărat carte“.

Adjectivul stă în mod consecvent după substantiv: *brašno belo* „făină albă“; *čovjek dobar* „om bun“; *rad dobrovoljni* „mună voluntară“ etc. Comparativul se construiește cu *po*, ca, de ex., în: *po dobar* „mai bun“, *po star* „mai vechi“, *po velik* „mai mare“, deși este în uz și forma literară *po bolji* „mai bun“. Această din urmă se datorește limbii literare, pe care o vorbesc intelectualii localnici. Cele două fenomene de mai sus se datoresc, probabil, influenței limbii române, înverdată și de un alt procedeu existent în aceste graiuri: comparativul cu *maj*; ca, de ex., în: *on je maj jak* „el este mai puternic“; *ona je maj lepša* „ea este mai frumoasă“. Superlativul se formează cu *naj*, plus forma „pozitivă“: *najdobar*, *najvelik*, *najlep*, *najmudar* etc.

În legătură cu pronumele, semnalăm acuzativul în loc de instrumental în: *igrao sam nju* (sau *je*) „am jucat-o“, în loc de „am jucat cu ea“. Am notat de asemenea întrebuițarea pronumelui reflexiv în următoarele cazuri: *hoću da si uzmem ovci* (în loc de *hoću da mi uzmem ovce*) „vreau să-mi iau oi“, *uzmi si knjigu* (în loc de *uzmi mi knjigu*) „ia-mi cartea“, *idem da si kupim kaput* (în loc de *idem da mi kupim kaput*) „merg să-mi iau platon“, *mene hoću da si kupim šešir* (în loc de *meni hoću da mi kupim šešir*) „mie vreau să-mi iau pălărie“ etc.

¹ Pavle Ivić, *Die serbokroatischen...*, p. 234; cf. și M. Stefanović, *Gramatika srpskohrvatskog jezika*, Novi-Sad, 1954, p. 4.

² Ivan Popović, *op. cit.* p. 34.

³ Dr. M. Pavlović, *Primeri istoriskog razvitka srpskohrvatskog jezika (Exemple despre evoluția istorică a limbii srbocroate)*. Beograd, 1956, p. 145.